

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

**GLOBALNA KONVENCIJA O PRIZNAVANJU
VISOKOŠOLSKIH KVALIFIKACIJ**

Organizacija združenih
narodov • za izobraževanje,
znanost • in kulturo

GLOBALNA KONVENCIJA O PRIZNAVANJU VISOKOŠOLSKIH KVALIFIKACIJ

Pariz, 25. november 2019

GLOBALNA KONVENCIJA O PRIZNAVANJU VISOKOŠOLSКИH KVALIFIKACIJ

PREAMBULA

Generalna konferenca Organizacije združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, ki se je od 12. do 27. novembra 2019 sestala v Parizu na svojem 40. zasedanju,

v skupni želji za okrepitev izobraževalnih, ozemeljskih, humanitarnih, kulturnih, znanstvenih in družbenogospodarskih vezi med državami pogodbenicami, ter za krepitev dialoga med regijami in za izmenjavo njihovih instrumentov in praks priznavanja,

ob sklicevanju na Ustavo Organizacije združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (UNESCO), ki določa, da je namen Unesca prispevati k miru in varnosti s spodbujanjem sodelovanja med državami na področju izobraževanja, znanosti in kulture,

ob upoštevanju določb Ustanovne listine Organizacije združenih narodov iz leta 1945, Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948, Konvencije Združenih narodov o statusu beguncev iz leta 1951 in njenega protokola iz leta 1967, Konvencije Združenih narodov o statusu oseb brez državljanstva iz leta 1954, Unescove konvencije proti diskriminaciji v izobraževanju iz leta 1960, zlasti njenega 4. a člena, Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah iz leta 1966 ter Unescove konvencije o strokovnem in poklicnem izobraževanju iz leta 1989,

ob upoštevanju Unescovega priporočila o priznavanju visokošolskega študija in kvalifikacij iz leta 1993, Unescovega priporočila o statusu visokošolskega učnega osebja iz leta 1997, Deklaracije Združenih narodov o pravicah domorodnih ljudstev iz leta 2007 ter Unescovega priporočila o znanosti in znanstvenih raziskovalcih iz leta 2017,

na podlagi Unescovih regionalnih konvencij o priznavanju visokošolskih kvalifikacij,

s ponovno potrditvijo odgovornosti držav pogodbenic, da spodbujajo zagotavljanje vključujočega in enako kakovostnega izobraževanja na vseh ravneh ter spodbujajo vseživljenjsko učenje za vse,

ob zavedanju okrepljenega mednarodnega sodelovanja na področju visokošolskega izobraževanja; mobilnosti študentov, delavcev, strokovnjakov, raziskovalcev in visokošolskih učiteljev; sprememb v znanstvenem raziskovanju ter različnih načinov, metod, razvoja in inovacij na področju poučevanja in učenja,

ob upoštevanju visokošolskega izobraževanja tako v javnih kakor tudi zasebnih zavodih kot javno dobro in javno odgovornost ter **ob zavedanju** potrebe po podpiranju in varovanju načel akademske svobode in neodvisnosti visokošolskih zavodov,

v prepričanju, da bo mednarodno priznavanje visokošolskih kvalifikacij pospešilo razvoj soodvisnega učenja in znanja prek mobilnosti učencev in mobilnega učenja, mobilnosti visokošolskih učiteljev, znanstvenega raziskovanja in raziskovalcev, delavcev in strokovnjakov ter bo okrepilo mednarodno sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja,

ob spoštovanju kulturne raznolikosti med državami pogodbenicami, med drugim ob spoštovanju razlik v izobraževalnih tradicijah in vrednotah visokošolskega izobraževanja,

v želji, da bi se odzvali na potrebo po Globalni konvenciji o priznavanju visokošolskih kvalifikacij, ki bi dopolnila Unescove regionalne konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij, ter po večji koheziji med njimi,

prepričana o potrebi po skupnih, praktičnih in preglednih rešitvah, da se prakse priznavanja izboljšajo na svetovni ravni,

v prepričanju, da bo ta konvencija spodbudila mednarodno mobilnost ter komunikacijo in sodelovanje v zvezi s pravičnimi in preglednimi postopki priznavanja, ter zagotavljanje kakovosti in akademske integritete v visokošolskem izobraževanju na svetovni ravni,

sprejema to konvencijo petindvajsetega novembra 2019.

I. POGLAVJE OPREDELITEV IZRAZOV

I. člen

V tej konvenciji se uporabljajo naslednje opredelitve izrazov:

Dostop (do visokošolskega izobraževanja) je pravica kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje za vpis v visokošolsko izobraževanje, da se prijavijo in se njihova prijava upošteva.

Sprejem (na visokošolske zavode in v visokošolske programe) je dejanje ali postopek, ki kandidatom z izpolnjenimi pogoji dovoljuje, da se izobražujejo na visokošolskem zavodu in/ali po visokošolskem programu.

Kandidat:

(a) posameznik, ki organu, pristojnemu za priznavanje, v oceno in/ali priznavanje predloži kvalifikacijo, dokazilo o delnem študiju ali predhodnem izobraževanju; ali

(b) subjekt, ki s privoljenjem posameznika deluje v njegovem imenu.

Ocena/ocenjevanje je vrednotenje kandidatovih kvalifikacij, dokazil o delnem študiju ali predhodnem izobraževanju s strani organa, pristojnega za priznavanje, ki opravlja vrednotenje kvalifikacij.

Pristojni organ je posameznik ali subjekt, ki je pooblaščen, sposoben in po zakonu pristojen za opravljanje določene funkcije.

Organ, pristojen za priznavanje: je subjekt, ki v skladu z zakoni in drugimi predpisi, politikami ali praksami države pogodbenice ocenjuje kvalifikacije in/ali odloča o priznavanju kvalifikacij.

Sestavne enote so uradni subjekti držav pogodbenic te konvencije na ravni poddržavne pristojnosti, kakor so province, dežele, okrožja, kantoni, v skladu z XX.b členom te konvencije – Zvezni ali decentralizirani ustavni sistemi.

Čezmejno izobraževanje so vse oblike izvajanja izobraževanja, ki vključujejo pretok oseb, znanja, programov, izvajalcev in učnih načrtov čez meje držav pogodbenic, vključno s kakovostnimi skupnimi mednarodnimi programi, čezmejnem visokošolskim izobraževanjem, transnacionalnim izobraževanjem, *offshore* izobraževanjem in brezmejnem izobraževanjem, vendar ne omejeno nanje.

Razseljena oseba je posameznik, ki se je prisiljen preseliti iz svojega kraja ali okolja ter poklicnih dejavnosti v drug kraj ali okolje.

Formalni izobraževalni sistem je izobraževalni sistem države pogodbenice, vključno z vsemi uradno priznanimi subjekti, ki so pristojni za izobraževanje, ter javnimi in zasebnimi izobraževalnimi zavodi na vseh ravneh, ki jih priznavajo pristojni organi države pogodbenice in so tako pooblaščeni za izvajanje pouka in drugih storitev, povezanih z izobraževanjem.

Formalno izobraževanje so znanja in spretnosti, ki izhajajo iz dejavnosti v strukturiranem učnem okolju, ki vodi k formalni kvalifikaciji, in ki ga izvaja izobraževalni zavod, ki ga priznavajo pristojni organi države pogodbenice in je tako pooblaščen za izvajanje tovrstnih učnih dejavnosti.

Visokošolsko izobraževanje so vse vrste študijskih programov ali sklopov študijskih programov na post-sekundarni ravni, ki jih pristojni organi države pogodbenice ali njene sestavne enote priznavajo kot del svojega visokošolskega sistema.

Visokošolski zavod je zavod, na katerem je omogočeno visokošolsko izobraževanje in ga prisojni organi države pogodbenice ali njene sestavne enote priznavajo kot del svojega visokošolskega sistema.

Visokošolski program je posekundarni izobraževalni program, ki ga prisojni organi države pogodbenice ali njene sestavne enote priznavajo kot del svojega visokošolskega sistema; po končanem programu dobi študent visokošolsko kvalifikacijo.

Priložnostno izobraževanje je izobraževanje, ki poteka zunaj formalnega izobraževalnega sistema in izhaja iz vsakodnevnih dejavnosti, povezanih z delom, družino, lokalno skupnostjo ali prostim časom.

Skupna mednarodna diploma je vrsta diplome čezmejnega izobraževanja; enotna diploma, ki jo priznavata in/ali odobrita in jo po koncu celostnega, usklajenega in skupnega programa skupaj podelita vsaj dva visokošolska zavoda iz vsaj dveh držav.

Učni rezultati so znanja in spretnosti učenca po končanem učnem procesu.

Vseživljenjsko učenje je proces, ki zajema vse učne dejavnosti, tj. formalne, neformalne in priložnostne, ter traja vse življenje in je namenjen izboljšanju in razvoju človeških zmogljivosti, znanja, spretnosti, odnosa in sposobnosti.

Mobilnost je fizično ali virtualno gibanje posameznikov zunaj njihove države zaradi študija, raziskovanja, poučevanja ali dela.

Neformalno izobraževanje so znanja in spretnosti, ki so pridobljene v okviru izobraževanja ali usposabljanja, ki daje poudarek delovnemu življenju in ni del formalnega izobraževalnega sistema.

Netradicionalni načini učenja so formalni, neformalni in priložnostni mehanizmi za izvajanje izobraževalnih programov in učnih dejavnosti, ki primarno ne temeljijo na neposrednem stiku med učiteljem in učencem.

Delno priznanje je delno priznanje kvalifikacije za popolni in končani program, ki ga ni mogoče priznati v celoti, ker je organ, pristojen za priznavanje, dokazal bistvene razlike.

Delni študij je vsak del visokošolskega programa, ki je bil ovrednoten, in čeprav sam po sebi ni celotni program, pomeni pomembno pridobitev znanja, spretnosti, odnosov in sposobnosti.

Predhodno izobraževanje so izkušnje, znanje, spretnosti, odnosi in sposobnosti, ki jih je posameznik pridobil s formalnim, neformalnim ali priložnostnim izobraževanjem in se ocenjujejo glede na določeni nabor učnih rezultatov, ciljev in standardov.

Kvalifikacije:

- (a) **Visokošolska kvalifikacija** je vsaka diploma, spričevalo ali priznanje, ki ga izda pristojni organ in potrjuje uspešno dokončanje visokošolskega programa, ali potrdilo o predhodnem izobraževanju, kadar je to primerno.
- (a) **Kvalifikacija, ki omogoča dostop do visokošolskega izobraževanja**, je vsaka diploma, spričevalo, ali priznanje, ki ga izda pristojni organ in potrjuje uspešno dokončanje izobraževalnega programa, ali potrdilo o predhodnem izobraževanju, kadar je to primerno, in imetniku kvalifikacije podeljuje pravico, da je upoštevan za sprejem v visokošolsko izobraževanje.

Kandidat z izpolnjenimi pogoji je posameznik, ki izpolnjuje ustrezne pogoje in se šteje za upravičenega, da zaprosi za sprejem v visokošolsko izobraževanje.

Ogrodje kvalifikacij je sistem za razvrščanje, objavljanje in organizacijo kakovostnih kvalifikacij glede na niz meril.

Zagotavljanje kakovosti je stalni postopek, s katerim pristojni organ/-i oceni/-jo kakovost visokošolskega sistema, zavoda ali programa z namenom zagotoviti interesnim skupinam, da se sprejemljivi izobraževalni standardi nenehno vzdržujejo in izboljšujejo.

Priznavanje je uradna potrditev organa, pristojnega za priznavanje, o veljavnosti in akademski stopnji kvalifikacije izobraževanja v tujini, delnega študija ali predhodnega izobraževanja, da se kandidatu zagotovijo možnosti, vključno s/z, vendar ne omejeno na:

- (a) pravico zaprositi za sprejem v visokošolsko izobraževanje; in/ali
- (b) iskanjem zaposlitve.

Regija je katero koli območje, opredeljeno v skladu z Unescovo opredelitvijo regij za namen izvajanja regionalnih dejavnosti Unesca, in sicer Afrika, arabske države, Azija in Pacifik, Evropa ter Latinska Amerika in Karibi.

Regionalne konvencije o priznavanju so Unescove konvencije o priznavanju visokošolskih kvalifikacij v vseh Unescovih regijah, vključno s Konvencijo o priznavanju visokošolskega študija, diplom in stopenj v arabskih in evropskih mediteranskih državah.

Pogoji:

- (a) **Splošni pogoji** so pogoji, ki jih je treba izpolniti za dostop do visokošolskega izobraževanja ali za njegovo stopnjo ali pridobitev visokošolske kvalifikacije na določeni ravni.
- (b) **Posebni pogoji** so pogoji, ki jih je treba poleg splošnih pogojev izpolniti za sprejem v posamezni visokošolski program ali za pridobitev določene visokošolske kvalifikacije na določenem študijskem področju.

Bistvene razlike so pomembne razlike med tujo kvalifikacijo in kvalifikacijo države pogodbenice,

ki bi kandidatu najverjetneje preprečile uspeh v želeni dejavnosti, kakor so, vendar ne omejeno na, nadaljnji študij, raziskovalne dejavnosti ali zaposlitev.

II. POGLAVJE CILJI KONVENCIJE

II. člen

Na podlagi in ob izboljševanju usklajevanja, revizije in dosežkov regionalnih konvencij o priznavanju, so cilji te konvencije:

1. spodbujati in okrepiti mednarodno sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja;
2. podpirati medregionalne pobude, politike in inovacije za mednarodno sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja;
3. olajšati globalno mobilnost in doseganje odličnosti v visokoškolskem izobraževanju v obojestransko korist imetnikov kvalifikacij, visokošolskih zavodov, delodajalcev in drugih zainteresiranih strani držav pogodbenic te konvencije ob hkratnem razumevanju in spoštovanju raznolikosti visokošolskih sistemov držav pogodbenic;
4. zagotoviti vključujoče globalno ogrodje za pravično, pregledno, dosledno, usklajeno, pravočasno in zanesljivo priznavanje visokošolskih kvalifikacij;
5. spoštovati, ohranjati in varovati neodvisnost in raznolikost visokošolskih zavodov in sistemov;
6. spodbujati zaupanje v kakovost in zanesljivost kvalifikacij, med drugim s spodbujanjem integritete in etičnih praks;
7. spodbujati kulturo zagotavljanja kakovosti v visokošolskih zavodih in sistemih ter razvijati zmogljivosti, potrebne za zagotavljanje zanesljivosti, doslednosti in dopolnjevanja pri zagotavljanju kakovosti v ogrodjih kvalifikacij in pri priznavanju kvalifikacij z namenom podpreti mednarodno mobilnost;
8. spodbujati razvoj, zbiranje in deljenje dostopnih, svežih, zanesljivih, preglednih in ustreznih informacij ter širjenje najboljših praks med zainteresiranimi stranmi, državami pogodbenicami in regijami;
9. s priznavanjem kvalifikacij spodbujati vključujoč in enak dostop do kakovostnega visokošolskega izobraževanja ter podpirati možnosti vseživljenjskega učenja za vse, vključno z begunci in razseljenimi osebami;
10. spodbujati optimalno rabo človeških virov in virov izobraževanja na svetovni ravni z namenom spodbujati izobraževanje za trajnostni razvoj ter prispevati k strukturnemu, gospodarskemu, tehnološkemu, kulturnemu, demokratičnemu in družbenemu razvoju vseh družb.

III. POGLAVJE TEMELJNA NAČELA ZA PRIZNAVANJE VISOKOŠOLSKIH KVALIFIKACIJ

III. člen

Za priznavanje visokošolskih kvalifikacij konvencija določa naslednja načela:

1. Posamezniki imajo pravico, da se njihove kvalifikacije ocenijo za namen, da zaprosijo za sprejem v visokošolski študij ali za iskanje zaposlitve.
2. Priznavanje kvalifikacij mora biti pregledno, pravično, pravočasno, nediskriminatorno in v skladu s pravili in predpisi vsake države pogodbenice, mora pa biti tudi cenovno dostopno.
3. Odločitve o priznavanju temeljijo na zaupanju, jasnih merilih ter pravičnih, preglednih in nediskriminatornih postopkih ter poudarjajo temeljni pomen enakega dostopa do visokošolskega izobraževanja kot javnega dobrega, ki lahko vodi v zaposlitev.
4. Odločitve o priznavanju temeljijo na ustreznih, zanesljivih, dostopnih in svežih informacijah o visokošolskih sistemih, zavodih, programih in mehanizmih zagotavljanja kakovosti, ki so jih zagotovili pristojni organi držav pogodbenic, uradni nacionalni informacijski centri ali podobni subjekti.
5. Odločitve o priznavanju se sprejemajo ob spoštovanju raznolikosti visokošolskih sistemov po vsem svetu.
6. Organi, pristojni za priznavanje, ki podajo ocene priznavanja, to storijo v dobri veri, za odločitve podajo jasne razloge in imajo vzpostavljene mehanizme za pritožbe zoper odločitve o priznavanju.
7. Kandidati, ki zaprosijo za priznavanje svojih kvalifikacij, predložijo ustrezne in natančne

informacije ter dokumentacijo o pridobljenih kvalifikacijah v dobri veri in imajo pravico do pritožbe.

8. Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo sprejele ukrepe za odpravo vseh oblik goljufivega ravnanja v zvezi z visokošolskimi kvalifikacijami s spodbujanjem uporabe sodobnih tehnologij in dejavnosti mrežnega povezovanja med državami pogodbenicami.

IV. POGLAVJE OBVEZNOSTI DRŽAV POGODBENIC KONVENCIJE

Konvencija za države pogodbenice določa naslednje obveznosti:

IV. člen Priznavanje kvalifikacij, ki omogočajo dostop do visokošolskega izobraževanja

1. Vsaka država pogodbenica za dostop do svojega visokošolskega sistema prizna kvalifikacije in dokumentirano oziroma s spričevalom potrjeno predhodno izobrazbo, pridobljeno v drugih državah pogodbenicah, ki izpolnjuje splošne pogoje za dostop do visokošolskega izobraževanja v teh državah pogodbenicah, razen če je mogoče dokazati bistvene razlike med splošnimi pogoji za dostop v državi pogodbenici, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena, in splošnimi pogoji v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje kvalifikacije. Zadostuje tudi, da država pogodbenica imetniku kvalifikacije, izdane v drugi državi pogodbenici, omogoči pridobitev ocene te kvalifikacije.
2. Kvalifikacije, pridobljene s priznanimi netradicionalnimi načini učenja, za katere veljajo primerljivi mehanizmi zagotavljanja kakovosti, se ocenjujejo v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote po enakih meril, kakor veljajo za podobne kvalifikacije, pridobljene s tradicionalnimi načini učenja.
3. Kadar kvalifikacija omogoča dostop samo do posebnih vrst visokošolskih zavodov ali programov v državi pogodbenici, v kateri je bila pridobljena, vsaka država pogodbenica imetnikom takšnih kvalifikacij omogoči dostop do podobnih posebnih vrst zavodov ali programov, ki so del njenega visokošolskega sistema, če ti obstajajo, razen če je mogoče dokazati bistvene razlike.

V. člen Priznavanje visokošolskih kvalifikacij

1. Vsaka država pogodbenica prizna visokošolsko kvalifikacijo, pridobljeno v drugi državi pogodbenici, razen če je mogoče dokazati bistvene razlike med kvalifikacijo, za katero se zaprosi priznavanje, in ustrezno kvalifikacijo v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje. Zadostuje tudi, da država pogodbenica imetniku visokošolske kvalifikacije, izdane v drugi državi pogodbenici, na zahtevo imetnika omogoči pridobitev ocene te kvalifikacije.
2. Visokošolske kvalifikacije, pridobljene s priznanimi netradicionalnimi načini učenja, za katere veljajo primerljivi mehanizmi zagotavljanja kakovosti in ki se štejejo za del visokošolskega sistema države pogodbenice, bodo ocenjene v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice, v kateri se zaprosi za priznavanje, ali njene sestavne enote, in sicer po enakih merilih, kakor veljajo za podobne kvalifikacije, pridobljene s tradicionalnimi načini učenja.
3. Visokošolske kvalifikacije, pridobljene s čezmejnimi izobraževanjem s skupno mednarodno diplomom ali drugim skupnim programom, ki se izvaja v več kakor eni državi, od katerih je vsaj ena država pogodbenica te konvencije, se ocenjujejo v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice, v kateri se zaprosi za priznavanje, ali njene sestavne enote, in sicer po enakih merilih kakor veljajo za kvalifikacije, pridobljene s programi, ki se izvajajo v eni državi.
4. Priznanje visokošolske kvalifikacije, ki je bila izdana v drugi državi pogodbenici, pomeni vsaj eno od naslednjega:
 - (a) imetniku zagotovi pravico, da zaprosi za sprejem v nadaljnje visokošolsko izobraževanje pod enakimi pogoji, kakor veljajo za imetnike visokošolskih kvalifikacij države pogodbenice, v kateri se zaprosi za priznavanje; in/ali
 - (b) imetniku zagotovi pravico do uporabe naziva, povezanega z visokošolsko kvalifikacijo, v skladu z zakoni ali predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote, v kateri se zaprosi za priznavanje.

Poleg tega lahko ocena in priznanje kandidatom z izpolnjenimi pogoji omogočita iskanje zaposlitve, za katero veljajo zakoni in drugi predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote, v kateri se zaprosi za priznavanje.

5. Kadar lahko organ, pristojen za priznavanje, dokaže bistvene razlike med kvalifikacijami, za katere se zaprosi za priznavanje, in ustreznimi kvalifikacijami v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje, organ, pristojen za priznavanje, skuša ugotoviti, ali je mogoče odobriti delno priznanje.
6. Vsaka država pogodbenica lahko prizna visokošolske kvalifikacije, pridobljene s čezmejnimi izobraževanjem ali v tujih izobraževalnih zavodih, ki delujejo v njeni pristojnosti, ob upoštevanju posebnih zahtev zakonodaje ali drugih predpisov države pogodbenice ali njene sestavne enote, ali po posebnem sporazumu, sklenjenim z državo pogodbenico, iz katere izvirajo takšni zavodi.

VI. člen Priznavanje delnega študija in predhodnega izobraževanja

1. Vsaka država pogodbenica lahko za potrebe dokončanja visokošolskega programa ali nadaljevanja visokošolskega študija po potrebi in ob upoštevanju zakonodaje držav pogodbenic glede dostopa prizna dokumentirani oziroma s spričevalom potrjeni delni študij ali dokumentirano oziroma s spričevalom potrjeno predhodno izobrazbo, pridobljeno v drugi državi pogodbenici, razen če je mogoče dokazati bistvene razlike med delnim študijem ali predhodno izobrazbo in delom visokošolskega programa, ki bi ga nadomestila ali nadomestil/-o v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje. Zadostuje tudi, da država pogodbenica posamezniku, ki je opravil dokumentirani oziroma s spričevalom potrjeni delni študij ali pridobil dokumentirano oziroma s spričevalom potrjeno predhodno izobrazbo v drugi državi pogodbenici, na njegovo zahtevo omogoči, da pridobi oceno tega delnega študija ali predhodne izobrazbe.
2. Dokumentirani oziroma s spričevalom potrjeni delno končani visokošolski programi, ki se izvajajo s priznanimi netradicionalnimi načini učenja, za katere veljajo primerljivi mehanizmi zagotavljanja kakovosti in ki se štejejo za del visokošolskega sistema države pogodbenice, se ocenjujejo v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote, pri čemer veljajo enaka merila kakor za delne študije, ki se izvajajo s tradicionalnimi načini učenja.
3. Dokumentirani oziroma s spričevalom potrjeni delno končani visokošolski programi, ki se izvajajo prek čezmejnega izobraževanja s skupnimi mednarodnimi diplomami, ali kateri koli drug skupni program, ki se izvaja v več kakor eni državi, od katerih je vsaj ena država pogodbenica te konvencije, bodo ocenjeni v skladu s pravili in predpisi države pogodbenice ali njene sestavne enote, in sicer po enakih merilih, kakor veljajo za delni študij, pridobljen v eni državi.

VII. člen Priznavanje delnega študija in kvalifikacij beguncev ali razseljenih oseb

Vsaka država pogodbenica v svojem izobraževalnem sistemu v skladu z ustavnimi, zakonskimi in drugimi določbami sprejme potrebne in izvedljive ukrepe za vzpostavitev smiselnih postopkov, da lahko pravično in učinkovito oceni, ali begunci in razseljene osebe izpolnjujejo ustrezne pogoje za dostop do visokošolskega izobraževanja, za nadaljevanje visokošolskih programov ali zaposlitev, tudi če delnih študijev, predhodnega izobraževanja ali kvalifikacij, pridobljenih v drugi državi, ni mogoče dokazati z ustreznimi listinami.

VIII. člen Informacije o ocenah in priznavanju

1. Vsaka država pogodbenica uvede pregledna pravila za popolni opis kvalifikacij in učnih rezultatov, pridobljenih na njenem ozemlju.
2. Vsaka država pogodbenica, kadar je to v skladu z njeno ustavno, zakonodajno in regulativno ureditvijo in sestavo mogoče, vzpostavi objektivni in zanesljiv sistem za odobritev, priznavanje in zagotavljanje kakovosti njenih visokošolskih zavodov, da bi spodbudila zaupanje v svoj visokošolski sistem.
3. Vsaka država pogodbenica ustanovi in vzdržuje nacionalni informacijski center ali podobne subjekte, da zagotovi dostop do ustreznih, natančnih in svežih informacij o svojem visokošolskem sistemu.
4. Vsaka država pogodbenica spodbuja uporabo tehnologij za zagotovitev lažjega dostopa do informacij.
5. Vsaka država pogodbenica:
 - (a) zagotovi dostop do verodostojnih in natančnih informacij o svojih visokošolskih sistemih,

- kvalifikacijah, zagotavljanju kakovosti in ogroditvi kvalifikacij, kadar je to potrebno;
- (b) olajšuje razširjanje in dostop do natančnih informacij o visokošolskih sistemih, kvalifikacijah in kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do visokošolskega izobraževanja drugih držav pogodbenic;
 - (c) daje nasvete in informacije, kadar je to potrebno, o zadevah v zvezi s priznavanjem, vključno z merili in postopki za ocenjevanje kvalifikacij, ter o pripravi gradiv za dobre prakse priznavanja v skladu z zakoni, drugimi predpisi in politikami države pogodbenice; in
 - (d) zagotovi, da se v razumnem roku pripravijo ustrezne informacije o katerem koli zavodu, ki pripada njenemu visokošolskemu sistemu, in o katerem koli programu, ki ga izvajajo takšni zavodi, da se pristojnim organom drugih držav pogodbenic omogoči, da preverijo, ali kakovost kvalifikacij, ki jih izdajo ti zavodi, upravičuje priznavanje v državi pogodbenici, v kateri se zaprosi za priznavanje.

IX. člen Ocenjevanje vloge

1. Za zagotavljanje ustreznih informacij je odgovoren predvsem kandidat, ki takšne informacije zagotovi v dobri veri.
2. Vsaka država pogodbenica zagotovi, da zavodi, ki so del njenega izobraževalnega sistema, imetniku kvalifikacije ali zavodu ali organom, pristojnim za priznavanje, države pogodbenice, v kateri se zaprosi za priznavanje, na njihovo zahtevo v razumnem roku in brezplačno zagotovijo ustrezne informacije, če je to mogoče.
3. Vsaka država pogodbenica zagotovi, da organ, ki izvaja ocenjevanje za namene priznavanja, dokaže obstoj razlogov, zaradi katerih vloge ne izpolnjuje pogojev, ali dokaže, kje so bile ugotovljene bistvene razlike.

X. člen Informacije o organih, pristojnih za priznavanje

1. Vsaka država pogodbenica depozitarju te konvencije zagotovi uradno obvestilo pristojnih organov, ki v njeni pristojnosti sprejemajo odločitve o zadevah v zvezi s priznavanjem.
2. Kadar obstajajo osrednji organi države pogodbenice, pristojni za priznavanje, jih nemudoma zavezujejo določbe te konvencije in organi sprejmejo potrebne ukrepe, da se v pristojnosti navedene države pogodbenice zagotovi izvajanje določb te konvencije.
3. Kadar je za sprejemanje odločitev o zadevah v zvezi s priznavanjem pristojna sestavna enota, država pogodbenica depozitarju ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu predloži kratko izjavo o svoji ustavni ureditvi ali sestavi in o vseh nadaljnjih spremembah. V takšnih primerih organi tako imenovanih sestavnih enot, ki so pristojni za priznavanje, sprejmejo, če je to v okviru ustavne ureditve ali sestave države pogodbenice mogoče, potrebne ukrepe, da se v okviru pristojnosti države pogodbenice zagotovi izvajanje določb te konvencije.
4. Kadar so za sprejemanje odločitev o zadevah v zvezi s priznavanjem pristojni posamezni visokošolski zavodi ali drugi subjekti, jim vsaka država pogodbenica ali njena sestavna enota v skladu s svojo ustavno ureditvijo ali sestavo pošlje besedilo te konvencije in sprejme vse potrebne ukrepe, da spodbudi ugodno obravnavo in uporabo njenih določb.
5. Določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za obveznosti držav pogodbenic po tej konvenciji.

XI. člen Dodatni pogoji za sprejem v visokošolske programe

1. Kadar je sprejem v določene visokošolske programe poleg splošnih pogojev za dostop odvisen od izpolnjevanja posebnih pogojev, lahko pristojni organi zadevne države pogodbenice določijo enake posebne pogoje za imetnike kvalifikacij, pridobljenih v drugih državah pogodbenicah, ali ocenijo, ali kandidati s kvalifikacijami, pridobljenimi v drugih državah pogodbenicah, izpolnjujejo enakovredne pogoje.
2. Kadar se kvalifikacije, ki omogočajo dostop do visokošolskega izobraževanja v eni državi pogodbenici, izdajo le v povezavi z dodatnimi sprejemnimi izpiti kot prvim pogojem za dostop, lahko tudi druge države pogodbenice za dostop določijo te pogoje ali ponudijo drugo možnost za izpolnjevanje takšnih dodatnih pogojev v okviru lastnega izobraževalnega sistema.
3. Brez poseganja v določbe IV. člena se lahko sprejem v določeni visokošolski zavod ali določeni program v okviru takšnega zavoda v skladu s pravičnimi in preglednimi predpisi

omeji ali je selektiven.

4. V zvezi s tretjim odstavkom tega člena se sprejemni postopki določijo tako, da se zagotovi ocenjevanje tujih kvalifikacij v skladu z načeli preglednosti, pravičnosti in nediskriminacije iz III. člena.
5. Brez poseganja v določbe IV. člena je lahko za sprejem v določeni visokošolski zavod določen pogoj, da imetnik kvalifikacije izkaže zadovoljivo znanje učnega jezika ali jezikov zadevnega zavoda ali zadovoljivo znanje drugih določenih jezikov.
6. Vsaka država pogodbenica lahko za sprejem v visokošolske programe prizna kvalifikacije, ki jih izdajo tuji izobraževalni zavodi, ki delujejo v njeni pristojnosti, ob upoštevanju posebnih pogojev iz zakonov in drugih predpisov države pogodbenice ali njene sestavne enote ali posebnih sporazumov, sklenjenih z državo pogodbenico, iz katere takšni zavodi izvirajo.

V. POGLAVJE IZVEDBENI ORGANI IN SODELOVANJE

XII. člen Izvedbeni organi

Države pogodbenice se strinjajo, da konvencijo izvajajo prek ali v sodelovanju z:

1. nacionalnimi izvedbenimi organi;
2. mrežami nacionalnih izvedbenih organov;
3. državnimi, regionalnimi in svetovnimi organizacijami za akreditacijo, zagotavljanje kakovosti, ogrožja kvalifikacij in priznavanje kvalifikacij;
4. Medvladno konferenco držav pogodbenic;
5. regionalnimi odbori konvencije o priznavanju.

XIII. člen Nacionalni izvedbeni organi

1. Z namenom olajšati priznavanje visokošolskih kvalifikacij se države pogodbenice zavezujejo, da bodo to konvencijo izvajale prek ustreznih organizacij, vključno z nacionalnimi informacijskimi centri ali podobnimi subjekti.
2. Vsaka država pogodbenica bo obvestila sekretariat Medvladne konference držav pogodbenic o svojih nacionalnih izvedbenih organih in vseh spremembah v zvezi z njimi.
3. Nacionalne izvedbene strukture morajo vzpostaviti mreže in v njih aktivno sodelovati.

XIV. člen Mreže nacionalnih izvedbenih organov

1. V okviru Medvladne konference držav pogodbenic so mreže sestavljene iz nacionalnih izvedbenih organov držav pogodbenic ter podpirajo in so v pomoč pri praktičnem izvajanju te konvencije.
2. Mreže državam članicam na njihovo zahtevo zagotavljajo izmenjavo informacij, krepitev zmogljivosti in tehnično podporo.
3. Mreže si v skladu s konvencijo prizadevajo za krepitev medregionalnega sodelovanja in podpirajo povezave z Medvladno konferenco držav pogodbenic.
4. Države pogodbenice lahko sodelujejo v obstoječih regionalnih mrežah, vzpostavljenih na podlagi regionalnih konvencij o priznavanju, ali vzpostavijo nove mreže. Sodelovanje v obstoječih regionalnih mrežah se dogovori z ustreznimi regionalnimi odbori konvencije o priznavanju.

XV. člen Medvladna konferenca držav pogodbenic

1. Ustanovi se Medvladna konferenca držav pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: konferenca).
2. Konferenco sestavljajo predstavniki vseh držav pogodbenic te konvencije.
3. Države, ki niso države pogodbenice te konvencije, in vodje regionalnih odborov konvencije o priznavanju so povabljeni, da na zasedanjih konference sodelujejo kot opazovalci.
4. Predstavnike ustreznih mednarodnih in regionalnih organizacij ter vladnih in nevladnih organizacij, dejavnih na področju priznavanja visokošolskih kvalifikacij, so lahko prav tako povabljeni, da se zasedanja konference udeležijo kot opazovalci.
5. Konferenca se na rednih zasedanjih sestaja vsaj vsaki dve leti. Konferenca se lahko sestane na izrednih zasedanjih, če se tako odloči ali to zahteva vsaj ena tretjina držav pogodbenic. Konferenca ima vmesni delovni program dejavnosti med posameznimi zasedanji. Konferenca na vsakem rednem zasedanju Generalne konference Unesca predloži poročilo.

6. Konferenca se prvič sestane v dveh letih od začetka veljavnosti te konvencije in takrat sprejme svoj poslovnik.
7. Konferenca spodbuja uporabo te konvencije in nadzoruje njeno izvajanje s sprejemanjem priporočil, deklaracij, modelov dobrih praks ali drugih ustreznih subsidiarnih besedil na svetovni ali medregionalni ravni.
8. Konferenca lahko po posvetovanju z regionalnimi odbori konvencije o priznavanju sprejme delovne smernice za države pogodbenice te konvencije.
9. Konferenca podpira spremljanje dejavnosti v zvezi z nadzorom, ki ga izvajajo Unescovi upravni organi, in poročanjem Unescovim upravnim organom glede izvajanja te konvencije.
10. Konferenca v okviru Unesca sodeluje z regionalnimi odbori konvencije o priznavanju.
11. Konferenca zagotovi, da pride do izmenjave potrebnih informacij med konferenco in regionalnimi odbori konvencije o priznavanju.
12. Konferenca v skladu s XXIII. členom pregleda za sprejetje predlagane spremembe te konvencije. Sprejete spremembe ne smejo razvrednotiti načel preglednega, pravičnega, pravočasnega in nediskriminatornega priznavanja iz te konvencije.
13. Generalni direktor Unesca vzpostavi sekretariat konference. Sekretariat pripravlja dokumentacijo konference, dnevni red njenih zasedanj in zagotavlja izvajanje njenih sklepov.

VI. POGLAVJE KONČNE DOLOČBE

XVI. člen Ratifikacija, sprejetje ali odobritev držav članic

1. To konvencijo morajo v skladu s svojimi ustavnimi in zakonodajnimi postopki ratificirati, sprejeti ali odobriti države članice Unesca in Sveti sedež.
2. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem direktorju Unesca.

XVII. člen Pristop

1. K tej konvenciji lahko pristopijo vse države, ki niso članice Unesca, vendar so članice Organizacije združenih narodov in jih Generalna konferenca Unesca povabi k pristopu.
2. K tej konvenciji lahko pristopijo tudi ozemlja s popolno notranjo samoupravo, ki jo kot tako priznava Organizacija združenih narodov, vendar niso pridobila popolne neodvisnosti v skladu z Resolucijo 1514 (XV) Generalne skupščine in so pristojna za zadeve, ki jih ureja ta konvencija, vključno s pristojnostjo za sklepanje pogodb o tovrstnih zadevah.
3. Listina o pristopu se deponira pri generalnem direktorju Unesca.

XVIII. člen Začetek veljavnosti

1. Ta konvencija začne veljati tri mesece po dnevu deponiranja dvajsete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, vendar samo za tiste države pogodbenice, ki so na ta dan ali pred tem dnevom deponirale svoje listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.
2. Za vsako drugo državo pogodbenico začne konvencija veljati tri mesece po deponiranju njene listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

XIX. člen Razmerje med državami pogodbenicami te konvencije ter pogodbenicami regionalnih konvencij o priznavanju in drugih pogodb

1. Ratifikacija, sprejetje, odobritev ali pristop h kateri koli od regionalnih konvencij o priznavanju ne sme biti prvi pogoj za ratifikacijo, sprejetje, odobritev ali pristop k tej konvenciji.
2. Države pogodbenice te konvencije:
 - (a) spodbujajo vzajemno podporo med to konvencijo in drugimi pogodbami, katerih pogodbenice so, še posebej regionalnimi konvencijami o priznavanju; in
 - (b) pri razlagi in uporabi regionalnih konvencij o priznavanju, katerih pogodbenice so, ali kadar se zavezujejo k drugim mednarodnim obveznostim, upoštevajo ustrezne določbe te konvencije.
3. Nič v tej konvenciji se ne sme razlagati kot spreminjanje pravic in obveznosti držav pogodbenic po regionalnih konvencijah o priznavanju in po katerih koli drugih pogodbah, katerih pogodbenice so.
4. Za zagotovitev usklajenega vzajemnega delovanja med to konvencijo, regionalnimi konvencijami o priznavanju, vsemi drugimi ustreznimi dvostranskimi ali večstranskimi

sporazumi ter vsemi drugimi veljavnimi ali prihodnjimi pogodbami ali konvencijami, katerih pogodbenica je lahko ali lahko postane država pogodbenica te konvencije, se nič v tej konvenciji ne šteje za odstopanje od določb o ugodnejšem priznavanju, zlasti določb o nacionalnih informacijskih centrih, mrežah in bistvenih razlikah.

XX. člen Zvezni ali decentralizirani ustavni sistemi

Ob priznavanju, da so mednarodni sporazumi enako zavezujoči za države pogodbenice ne glede na njihove ustavne sisteme, veljajo za države pogodbenice, ki imajo zvezni ali decentralizirani ustavni sistem, naslednje določbe:

- (a) za določbe te konvencije, katerih izvajanje je v sodni pristojnosti zvezne ali centralne zakonodajne oblasti, so obveznosti zvezne ali centralne ravni vlade enake, kakor so obveznosti držav pogodbenic, ki niso zvezne države;
- (b) za določbe te konvencije, katerih izvajanje je v sodni pristojnosti sestavnih enot držav pogodbenic, kakor so province, dežele, okrožja ali kantoni v sestavi, ki jih zvezni ustavni sistem ne zavezuje, da morajo sprejemati zakonodajne ukrepe, zvezna vlada po potrebi pristojne organe sestavnih enot držav pogodbenic obvesti o omenjenih določbah in jim priporoči, da jih sprejmejo.

XXI. člen Odpoved

1. Vsaka država pogodbenica lahko kadar koli odpove to konvencijo.
2. Odpoved se sporoči z deponiranjem pisne listine pri generalnem direktorju Unesca.
3. Odpoved začne učinkovati dvanajst mesecev po prejemu listine o odpovedi. Odpoved v nobenem primeru ne vpliva na obveznosti iz te konvencije, ki jih ima država pogodbenica, ki je odpovedala konvencijo, do dneva, ko odstop začne veljati.
4. Odpoved te konvencije ne sme vplivati na:
 - (a) odločbe o priznavanju, ki so že bile sprejete v skladu z določbami te konvencije;
 - (b) ocenjevanje priznavanj, ki še vedno potekajo v skladu s to konvencijo.

XXIII. člen Naloga depozitarja

Generalni direktor Unesca kot depozitar te konvencije obvesti države članice Unesca, države iz XVII. člena, ki niso članice Unesca, kakor tudi Organizacijo združenih narodov o:

- (a) deponiranju vseh listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, predvidenih v členih XVI in XVII;
- (b) odpovedih, predvidenih v XXI. členu;
- (c) spremembah konvencije, sprejetih v skladu s XXIII. členom, in o dnevu začetka veljavnosti sprememb, kakor je predlagan v skladu s XXIII. členom.

XXIII. člen Spremembe

1. Država pogodbenica te konvencije lahko s pisnim obvestilom, naslovljenim na generalnega direktorja Unesca, predlaga spremembe te konvencije. Generalni direktor pošlje tako sporočilo vsem državam pogodbenicam. Če v šestih mesecih od dneva, ko je bilo obvestilo poslano, vsaj polovica držav pogodbenic te konvencije na zaprosilo odgovori pritrdilno, generalni direktor tak predlog predstavi na naslednjem zasedanju Medvladne konference držav pogodbenic za razpravo in morebitno sprejetje.
2. Spremembe se sprejmejo z dvotretjinsko večino navzočih in glasujočih držav pogodbenic.
3. Ko so spremembe te konvencije sprejete, se pošljejo državam pogodbenicam, da jih ratificirajo, sprejmejo, odobrijo ali pristopijo k njim.
4. Za države pogodbenice, ki so ratificirale, sprejele in odobrile spremembe te konvencije ali pristopile k njim, začnejo te veljati tri mesece po tem, ko dve tretjini pogodbenic deponirata listine iz tretjega odstavka tega člena. Po tem dnevu začne za vsako državo pogodbenico, ki spremembo ratificira, sprejme, odobri ali k njej pristopi, navedena sprememba veljati tri mesece po dnevu, ko je država pogodbenica deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.
5. Država, ki v skladu s četrtem odstavkom tega člena postane država pogodbenica te konvencije po začetku veljavnosti sprememb, se, če ne izrazi drugačnega namena, šteje za:
 - (a) državo pogodbenico tako spremenjene konvencije; in

(b) državo pogodbenico nespremenjene konvencije glede na vse države pogodbenice, ki jih te spremembe ne zavezujejo.

XXIV. člen Registracija pri Organizaciji združenih narodov

V skladu s 102. členom Ustanovne listine Organizacije združenih narodov se ta konvencija na zaprosilo generalnega direktorja Unesca registrira pri sekretariatu Organizacije združenih narodov.

XXV. člen Verodostojna besedila

Ta konvencija je pripravljena v angleškem, arabskem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer je vseh šest besedil enako verodostojnih.

